

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Dalawampu't Lima

Ang Pagbubunyag ng Paglubog ng Babilonia: Isang Siping Propetiko mula kay Nebukadnezzar hanggang kay Belsasar

Jeff Pippenger
2023-12-20

Ang pagbagsak ni Belshazzar sa ikalimang kabanata ay nasagisagan na ng pagbagsak ni Nebuchadnezzar sa ikaapat na kabanata.

“Sa huling pinuno ng Babilonia—gaya ng sa una, ayon sa tipo—dumating ang hatol ng banal na Bantay: ‘O hari,... sa iyo ito’y sinasabi; Ang kaharian ay inalis sa iyo.’ Daniel 4:31.”
Prophets and Kings, 533.

Si Nebukadnezzar ay kumakatawan sa pasimula at si Belsasar sa wakas ng kahariang namuno sa loob ng pitumpung taon, at sa gayon ay sumagisag sa paghahari ng halimaw na mula sa lupa sa Pahayag kabanata labintatlo (ang Estados Unidos), na nakatakdang maghari sa panahong ang patutot ng Tiro (ang Papado) ay nalimutan.

At mangyayari sa araw na yaon, na ang Tiro ay malilimutan nang pitumpung taon, ayon sa mga araw ng isang hari; sa pagwawakas ng pitumpung taon ay aawit ang Tiro na gaya ng isang patutot. Isaias 23:15.

Samakatuwid, si Nebuchadnezzar ay kumakatawan sa pasimula ng Estados Unidos, at si Belshazzar ay kumakatawan sa wakas ng Estados Unidos. Si Nebuchadnezzar ay kumakatawan sa pasimula ng sungay na Republikano at sa pasimula ng sungay na Protestante. Si Belshazzar ay kumakatawan sa pagwawakas ng sungay na Republikano at ng sungay na Protestante.

Ang hatol na ipinataw kay Nebukadnezzar ay "pitong panahon." Ang salaysay ng pamumuhay ni Nebukadnezzar bilang isang hayop sa loob ng dalawang libo't limang daan at dalawampung araw ay ginamit ni William Miller sa kaniyang paglalapat ng "pitong panahon" sa Levitico dalawampu't anim, bagaman hindi niya tinalakay ang dalawang libo't limang daan at dalawampu na isinasagisag sa hatol kay Belsasar.

At ito ang sulat na nakasulat: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Ito ang kahulugan ng bagay: MENE; binilang ng Diyos ang iyong kaharian, at winakasan ito. TEKEL; tinimbang ka sa timbangan, at nasumpungang kulang. PERES; hinati ang iyong kaharian, at ibinigay sa mga Medo at mga Persiano. Daniel 5:25-28.

Higit pa sa kahulugang ibinigay ni Daniel sa mahiwagang sulat-kamay sa pader, ang mga salitang "mene" at "tekel" ay tumutukoy sa isang sukat ng bigat, at ang mga salitang iyon ay kumakatawan din sa isang tiyak na halaga ng salaping barya (Exodo 30:13, Ezekiel 45:12). Ang "mene" ay limampung siklo, o isang libong gera. Kaya, ang "mene, mene" ay katumbas ng dalawang libong gera. Ang "tekel" ay dalawampung gera. Kaya, ang "mene, mene, tekel" ay katumbas ng dalawang libo at dalawampung gera. Ang "upharsin" ay nangangahulugang "hatiin," kaya ito ay kalahati ng

isang "mene," at kumakatawan sa limandaang gera. Kapag pinagsama, kinakatawan ng mga ito ang kabuuang dalawang libo at limandaang dalawampu.

Ang pinakahuling sanggunian mula kay Sister White ay nagpapahayag na si Belsasar ay itinipo ni Nebukadnezar; ngunit higit pang tiyak, binigyang-diin niya ang kapwa nilang paghatol, at ang dalawang paghatol na iyon ay inilalarawan bilang sagisag ng “pitong ulit” sa Levitico dalawampu’t anim. May ilang termino na ginagamit ng Kasulatan upang katawanin ang “pitong ulit” ng Levitico dalawampu’t anim. Ikinakatawan ito ni Jeremias bilang poot ng Diyos.

O, kung paanong tinakpan ng Panginoon ang anak na babae ng Sion ng ulap sa kanyang poot, at ibinulid mula sa langit hanggang sa lupa ang karilagan ng Israel, at hindi niya inalaala ang tuntungan ng kanyang mga paa sa araw ng kanyang poot! Nilamon ng Panginoon ang lahat ng mga tahanan ni Jacob, at hindi niya kinaawaan; ibinagsak niya sa kanyang poot ang mga kuta ng anak na babae ng Juda; ibinagsak niya ang mga iyon hanggang sa lupa; nilapastangan niya ang kaharian at ang mga prinsipe nito. Sa bagsik ng kanyang poot ay pinutol niya ang lahat ng sungay ng Israel; iniurong niya ang kanyang kanang kamay sa harap ng kaaway, at nag-alab laban kay Jacob na gaya ng naglalagablab na apoy na tumutupok sa palibot. Iniunat niya ang kanyang busog na parang kaaway; tumindig siya na parang kalaban, na ang kanyang kanang kamay ay nakahanda, at pinatay ang lahat ng kaaya-aya sa paningin sa tabernakulo ng anak na babae ng Sion; ibinuhos niya ang kanyang poot na gaya ng apoy. Ang Panginoon ay tulad ng isang kaaway; nilamon niya ang Israel, nilamon niya ang lahat ng kanyang mga palasyo; winasak niya ang kanyang mga kuta, at pinarami sa anak na babae ng Juda ang pagdadalamhati at panaghoy. At marahas niyang inalis ang kanyang tabernakulo, na para bang ito’y sa isang halaman; sinira niya ang kanyang mga pook ng pagtitipon; ipinagpamalimot ng Panginoon sa Sion ang mga dakilang kapistahan at mga Sabbath, at sa silakbo ng kanyang poot ay hinamak ang hari at ang saserdote. Itinakwil ng Panginoon ang kanyang dambana, kinasuklaman niya ang kanyang santuaryo; ipinasakamay niya sa kaaway ang mga pader ng kanyang mga palasyo; nag-ingay sila sa bahay ng Panginoon, na gaya sa araw ng isang dakilang kapistahan. Ipinanukala ng Panginoon na wasakin ang pader ng anak na babae ng Sion; iniunat niya ang panukat na pisi, hindi niya iniurong ang kanyang kamay sa paggiba; kaya’t ang balwarte at ang pader ay nanaghoy; kapwa silang nanglupaypay. Mga Panaghoy 2:1-8.

Ang galit ng Panginoon ay inilarawan bilang ang “poot ng kaniyang galit,” at ang kaniyang galit ay ipinataw laban sa kapuwa ang hilagang kaharian at ang timog na kaharian ng Israel. Dahil dito, tinutukoy ng aklat ni Daniel ang isang “una” at isang “huli” na poot. Si Jeremias ay nagtutukoy ng isang “pisi” na “iniunat” ng Panginoon, nang kaniyang ipinataw ang kaniyang galit sa kaniyang bayang hinirang. Ang pising iyon ay tinutukoy din sa Ikalawang mga Hari.

At nagsalita ang Panginoon sa pamamagitan ng kaniyang mga lingkod, ang mga propeta, na sinasabi, Sapagkat ginawa ni Manases na hari ng Juda ang mga kasuklam-suklam na ito, at gumawa ng higit na kasamaan kaysa sa lahat ng ginawa ng mga Amoreo na nang una sa kaniya, at pinapagkasala rin niya ang Juda sa pamamagitan ng kaniyang mga diyos-diyosan: Kaya’t ganito ang sabi ng Panginoon na Diyos ng Israel, Narito, magdadala ako ng gayong kasamaan laban sa Jerusalem at Juda, na ang sinumang makarinig nito ay manginginginig ang

dalawang tainga niya. At iuunat ko sa Jerusalem ang pising panukat ng Samaria, at ang pisi na may tingga ng sambahayan ni Ahab; at pupunasan ko ang Jerusalem gaya ng pagpupunas ng isang tao sa pinggan, pinupunasan ito at ibinabaligtad. At aking pababayaang ang nalabi sa aking mana, at ibibigay ko sila sa kamay ng kanilang mga kaaway; at sila'y magiging huli at samsam ng lahat ng kanilang mga kaaway. 2 Hari 21:10-14.

Ang "pisi" ng poot ng Diyos, na siyang "pitong ulit" ni Moises, ay unang iniunat sa ibabaw ng kaharian sa hilaga (ang sambahayan ni Ahab), at pagkatapos ay sa Juda. Isa pang terminong biblikal para sa "pitong ulit" na hinango mula sa Levitico dalawampu't anim ay ang salitang "pinangalat".

Kung magkagayo'y lalakad din ako laban sa inyo sa matinding poot; at ako, oo, ako mismo, ay parurusahan ko kayo nang pitong ulit dahil sa inyong mga kasalanan. At kakainin ninyo ang laman ng inyong mga anak na lalaki, at ang laman ng inyong mga anak na babae ay kakainin ninyo. At wawasakin ko ang inyong mga matataas na dako, at puputulin ko ang inyong mga larawang inanyuan, at ihahagis ko ang inyong mga bangkay sa ibabaw ng mga bangkay ng inyong mga diyos-diyosan, at kasusuklaman kayo ng aking kaluluwa. At gagawin kong sira ang inyong mga bayan, at ilalagay ko sa pagkatiwangwang ang inyong mga santuwaryo, at hindi ko sisinghutin ang halimuyak ng inyong mga mabubuting samyo. At ilalagay ko ang lupain sa pagkatiwangwang; at ang inyong mga kaaway na magsisitahan doon ay manggigilalas dahil dito. At ikakalat ko kayo sa gitna ng mga bansa, at huhugot ako ng tabak na hahabol sa inyo: at ang inyong lupain ay magiging tiwangwang, at ang inyong mga bayan ay masisira. Kung magkagayo'y tatamasahin ng lupain ang mga Sabbath nito, sa buong panahong ito'y nakatiwangwang, at kayo ay nasa lupain ng inyong mga kaaway; sa panahong yaon ay magpapahinga ang lupain, at tatamasahin ang mga Sabbath nito. Sa buong panahong ito'y nakatiwangwang ay magpapahinga ito; sapagkat hindi ito nagpapahinga sa inyong mga Sabbath, noong kayo'y nananahan dito. Levitico 26:28-35.

Naganap kay Daniel ang pagkakapangalat sa gitna ng mga hentil nang siya'y dinala bilang alipin sa Babilonia, sa panahon ng pagkabihag ni Jehoiakim. Pagkatapos, samantalang si Daniel ay nasa "lupain ng mga kaaway," ang lupain ay nagpahinga at tinamasa ang "kaniyang mga Sabat." Ipinabatid sa atin ng Ikalawang Cronica na ang panahong iyon ay ang pitumpung taon ni Jeremias, na napag-unawa ni Daniel sa ikasiyam na kabanata.

At ang mga nakatanan sa tabak ay dinala niyang bihag sa Babilonia; at doon sila'y naging mga alipin sa kaniya at sa kaniyang mga anak hanggang sa paghahari ng kaharian ng Persia; upang matupad ang salita ng Panginoon sa pamamagitan ng bibig ni Jeremias, hanggang sa ang lupain ay matamasa ang kaniyang mga Sabbath; sapagkat sa buong panahon na siya'y nanatiling tiwangwang ay ipinangilin niya ang Sabbath, upang matupad ang pitumpung taon. At sa unang taon ni Cyrus na hari ng Persia, upang matupad ang salita ng Panginoon na sinalita sa pamamagitan ng bibig ni Jeremias, ginising ng Panginoon ang espiritu ni Cyrus na hari ng Persia, na siya'y naglabas ng isang pahayag sa buong kaniyang kaharian, at isinulat din ito, na sinasabi, Ganito ang sabi ni Cyrus na hari ng Persia, Ang lahat ng mga kaharian sa lupa ay ibinigay sa akin ng Panginoon, ang Diyos ng langit; at inatasan niya ako na pagtayuan siya ng isang bahay sa Jerusalem, na nasa Judah. Sino sa inyo ang kabilang sa buong kaniyang bayan?

Suma kaniya nawa ang Panginoon niyang Diyos, at umahon nawa siya. 2 Cronica 36:20-23.

Ang terminong "pagkakalat" ay sagisag ng "pitong panahon." Ang hatol kay Nebukadnezar na "pitong panahon" ng pamumuhay na parang hayop ay naging tipo ng hatol kay Belsasar, gaya ng iniharap sa mahiwagang mga salita sa pader, "mene, mene, tekkel upharsin." Ang hatol kay Belsasar ay kinatawan ng sulat-kamay na tumutumbas sa dalawang libo't limandaang dalawampu, na siyang kaparehong bilang ng mga araw na namuhay si Nebukadnezar na gaya ng isang hayop, at kaparehong bilang ng mga taon na kinakatawan ng "pitong panahon" sa Levitico dalawampu't anim.

Ang paghatol kay Belsasar, na inihalimbawa ng paghatol kay Nebukadnezar, ay sinagisag ng "pitong panahon," at ang kapuwa mga paghatol na iyon ay kumakatawan sa isang "pagbagsak ng Babilonia," na siyang sagisag ng mensahe ng ikalawang anghel. Ang unang pagbagsak ng Babilonia ay nang ibinagsak ang tore ni Nimrod.

At ang buong lupa ay iisang wika at iisang pananalita. At nangyari na, samantalang sila'y naglalakbay mula sa silangan, ay nakasumpong sila ng isang kapatagan sa lupain ng Shinar; at tumahan sila roon. At nagsabi sila sa isa't isa, Halina, tayo'y gumawa ng mga ladrilyo, at sunugin natin ang mga iyon nang lubusan. At ladrilyo ang ginamit nila sa halip na bato, at alikitran ang ginamit nila bilang argamasa. At sinabi nila, Halina, tayo'y magtayo para sa ating sarili ng isang lungsod at isang tore, na ang tuktok nito'y aabot hanggang sa langit; at tayo'y gumawa para sa ating sarili ng isang pangalan, baka tayo'y mangalat sa ibabaw ng buong lupa. At bumaba ang Panginoon upang tingnan ang lungsod at ang tore na itinayo ng mga anak ng tao. At sinabi ng Panginoon, Narito, iisa ang bayan, at iisa ang kanilang wika; at ito ang kanilang sinimulang gawin: at ngayo'y walang bagay na mahahadlangan sa kanila sa anumang kanilang ipinanukalang gawin. Halina, bumaba tayo, at doo'y guluhin natin ang kanilang wika, upang hindi nila maunawaan ang pananalita ng isa't isa. Kaya't pinangalat sila ng Panginoon mula roon sa ibabaw ng buong lupa; at tumigil sila sa pagtatayo ng lungsod. Genesis 11:1-8.

Sa paghatol sa Babel, na siyang paghatol laban kay Nimrod, "pinangalat" ng Panginoon ang mga manghihimagsik ni Nimrod sa "ibabaw ng buong lupa." Batid ni Nimrod at ng kaniyang mga kasamahan na ang kanilang paghihimagsik ay magbubunga ng kanilang pagkakapangalat, sapagkat sinabi nila na ang dahilan ng pagtatayo ng tore at ng lungsod ay upang "gumawa tayo ng isang pangalan, baka tayo'y pangalat sa ibabaw ng buong lupa."

Ang "pangalan" sa wika ng propesiya ay isang sagisag ng pagkatao. Ang pagkataong itinatag ni Nimrod at ng kaniyang mga kapanalig ay kinakatawan ng kanilang mga gawa, sapagkat sa mga bunga nakikilala ang pagkatao. Ang bunga ng paghihimagsik ni Nimrod, at kaya't ang sagisag ng kaniyang pagkatao, ay ang pagtatayo ng torre at ng lungsod. Ang "torre" ay sagisag ng iglesya, at ang "lungsod" ay sagisag ng estado. Ang pangalan ng mga rebelde ni Nimrod, na kumakatawan sa kanilang pagkatao, ay ang pagsasanib ng iglesya at ng estado, na sinasagisag din bilang larawan ng hayop.

Ang talatang tumutukoy sa pagkabagsak ng Babel ay may pariralang "go to" na inuulit nang tatlong beses. Ang ikatlo ay yaong nang ipinataw ng Diyos ang hatol ng pagkakalito ng kanilang

wika at ng pagpapangalat sa kanila sa buong lupa. Ang unang “go to” ay paghahanda para sa ikalawang “go to,” noong itinayo nila ang kanilang lungsod at torre. Nang matapos nila ang kanilang gawain sa salaysay ng ikalawang pagbigkas ng “go to,” bumaba ang Diyos upang pagmasdan ang kanilang paghihimagsik. Ang ikatlong “go to” ay hatol, at ang ikalawang “go to” ay isang nakikitang pagsubok. Ang unang “go to” ay kumakatawan sa kanilang unang kabiguan, at sa paraang propetiko, ang tatlong ulit na pagbigkas ng “go to” ay tumutukoy sa tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok ng walang-hanggang Ebanghelyo. Marami pang kabatiran sa patotoo ng paghihimagsik at pagbagsak ni Nimrod, subalit tinutukoy lamang natin na sa unang pagbagsak ng Babilonya (Babel) ay natukoy ang sagisag ng “pitong panahon,” na kinakatawan ng “pagpapangalat.” Ang hatol kay Nimrod ay kinatawan ng isang pagpapangalat, ang kay Nebukadnezar ng “pitong panahon,” at ang kay Belsasar ng “twenty-five hundred and twenty.”

Ang lagda ng Alfa at Omega ay tumutukoy na ang linyang propetiko na kinakatawan ng kabanata apat at lima ay ang mensahe ng huling ulan ng ikalawang anghel at ng Sigaw sa Hatinggabi. Nagsisimula ang linyang ito sa pagkabagsak ng Babilonia na kinakatawan ni Nabucodonosor, na nagtatakda sa taong 1798, na siyang panahon ng unang pagkabagsak ng espirituwal na Babilonia (ang Kapapahan). Pagkatapos, sa dulo ng linya, bumabagsak ang Babilonia ni Belsasar, na minamarkahan ang pasimula ng sunud-sunod na pagkabagsak ng espirituwal na Babilonia (muli, ang Kapapahan), na nagsisimula sa krisis ng batas sa Linggo. May dalawang saksi ng pagkabagsak ng Babilonia sa pasimula ng linya, at dalawang saksi sa dulo ng linya. Kinikilala ng lohikang propetiko ang lagda ng dakilang Pasimula at Wakas, habang nakikita ang paksa ng pagkabagsak ng Babilonia na pinatotohanan ng apat na saksi sa linyang kinakatawan ng Aklat ni Daniel, kabanata apat at lima.

Sa ugnayang tipo at antitipo nina Nebukadnezar at Belsasar, kapag iniayon sa mga huling araw, makikita natin ang halimaw mula sa lupa sa kanyang anyong parang kordero na kinakatawan ni Nebukadnezar, at pagkatapos, kapag nagsasalita ito tulad ng dragon, nakikita natin si Belsasar. Nakikita natin, sa ugnayang propetiko, ang Republikanong sungay na pinapatnubayan ng Konstitusyon ng Estados Unidos na kinakatawan ni Nebukadnezar, at ang pagpapawalang-bisa sa Konstitusyon na kinakatawan ni Belsasar. Makikita rin natin si Nebukadnezar bilang isang matalinong dalaga at si Belsasar bilang isang hangal na dalaga.

Ipagpapatuloy natin ang ating pag-aaral sa ikaapat at ikalimang kabanata ng Daniel sa susunod na artikulo.

Si Belsasar ay nabigyan ng maraming pagkakataon upang malaman at gawin ang kalooban ng Diyos. Nakita niya ang kanyang lolo na si Nebukadnezar na inihiwalay mula sa lipunan ng mga tao. Nakita niyang ang talino na pinagmalaki ng palalong monarko ay inalis ng Siyang nagkaloob nito. Nasaksihan niya ang hari na pinalayas mula sa kanyang kaharian, at ginawang kapisan ng mga hayop sa parang. Ngunit ang pag-ibig ni Belsasar sa aliwan at sa pagpapakaluwalhati sa sarili ay nagbura sa mga aral na hindi sana niya kailanman nalimutan; at gumawa siya ng mga kasalanang tulad ng mga nagdala ng mga natatanging paghatol kay Nebukadnezar. Sinayang niya ang mga pagkakataong sa kagandahang-loob ay ipinagkaloob sa kanya, na pinabayaan niyang gamitin ang mga pagkakataong nasa abot niya upang makilala

ang katotohanan. "Ano ang dapat kong gawin upang maligtas?" ay isang katanungang walang pakundangang pinagwalang-bahala ng dakila ngunit hangal na hari.

Ito ang panganib ng walang-bahala at padalus-dalos na kabataan sa kasalukuyan. Gigisingin ng kamay ng Diyos ang makasalanan gaya ng ginawa Niya kay Belshazzar, subalit para sa marami, huli na ang lahat upang magsisi.

Ang pinuno ng Babilonia ay nagtataglay ng kayamanan at karangalan, at sa kaniyang palalong pagpapakasasa ay itinaas niya ang sarili laban sa Diyos ng langit at lupa. Nagtitiwala siya sa lakas ng sarili niyang bisig, at hindi man inakalang may maglalakas-loob na magsabi, 'Bakit mo ginagawa ito?' Ngunit nang iginuhit ng mahiwagang kamay ang mga titik sa dingding ng kaniyang palasyo, si Belshazzar ay nasindak at natahimik. Sa isang iglap, lubos siyang nahubdan ng lakas at pinakumbaba na gaya ng isang bata. Nabatid niya na siya'y nasa awa ng Isang higit na dakila kaysa kay Belshazzar. Pinaglibangan niya ang mga banal na bagay. Ngayo'y nagising ang kaniyang budhi. Nabatid niya na nagkaroon siya ng pribilehiyong malaman at tuparin ang kalooban ng Diyos. Ang kasaysayan ng kaniyang lolo ay lumitaw sa harap niya nang kasinglinaw ng sulat sa dingding. Bible Echo, Abril 25, 1898.